Dorsals d'oportunitats

Porro ha estat el darrer jugador que ha aprofitat per fer-se un lloc al Girona tot i tenir fitxa del filial

Pere Pons, Juncà, Coris i Carles Mas ja van aprofitar els minuts

El dorsal és només un número identificatiu per als futbolistes. Per a molts jugadors, però, va més enllà d'això, i és que la simbologia que pugui tenir en la trajectòria esportiva o personal de cada un converteix el número en un element fetitxe. Per a d'altres, el dorsal és una tria sense importància o una imposició per falta d'estímuls, però en canvi per als més joves és una oportunitat. Per normativa, els clubs de primera poden inscriure sis futbolistes del filial, o qualsevol juvenil, als quals s'atorga números de dorsal superiors al 25. Disposar d'aquest número permet al jugador lluitar per fer-se un lloc al primer equip, en cas de moltes baixes a la plantilla o, evidentment, perquè el tècnic reconegui la qualitat del jove. En la trajectòria recent a l'LFP, el Girona ha donat l'oportunitat a diversos jugadors amb dorsal del filial, alguns amb participacions esporàdiques, però d'altres han trencat els tòpics per consolidar-se en el primer equip. David Juncà va ser el primer a tenir-hi força presència, seguit en les temporades posteriors de Carles Mas, Pere Pons, Sebas Coris o Alfredo Ortuño, tot i que amb matisos importants, o el més recent, Pedro Porro, que per mèrits propis en breu abandonarà el dorsal 29.

Porro agafa el relleuEl futbolista extremeny ha sabut aprofitar l'oportunitat que Eusebio Sacristán li va oferir des de la pretemporada per fer-se un lloc a l'onze inicial que no ha abandonat gràcies al seu bon rendiment i a les baixes constants que l'equip ha tingut en la posició del carril. Pedro Porro va arribar contra el Leganés al partit número deu –l'únic amb dorsal de filial que ho ha aconseguit en tota la categoria– i per contracte passarà a tenir fitxa professional, un dels objectius dels més joves.Els jugadors de la casaEn les nou temporades que el Girona va competir a segona A, els dorsals superiors al número 25 anaven a parar a jugadors gironins. Juncà va ser qui va començar a fer-se un lloc al primer equip, així com Carles Mas, Sebas Coris i Pere Pons. El de Sant Martí Vell va ser una peça clau per a Machín el curs 2014/15 amb el dorsal 29. Fix a la medul·lar, el gironí va jugar 40 partits d'una lliga que va acabar amb l'ascens frustrat contra el Lugo i la consegüent patacada en el play-off contra el Saragossa. Tot i que intermitents, Coris (26 partits) i Mas (10) van acabar guanyant-se un contracte professional amb el primer equip el curs següent.Ortuño, un cas diferentCedit pel Granada durant el mercat d'hivern amb l'equip passant penúries esportives i econòmiques, el davanter va afrontar la seva primera experiència a segona A amb fitxa del filial –tenia 22 anys–, un fet que va permetre al Girona estalviar-se la fitxa professional (té un cost d'uns 20.000 euros) en una operació que va acabar sent rendible a tots els nivells. Alfredo Ortuño va jugar 20 partits i va fer nou dianes clau per aconseguir la permanència en l'última jornada. El seu és un cas especial, que ara a primera es dona en la majoria de jugadors del filial, que han estat fitxats sense passar per les categories inferiors del mateix Girona.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 17-11-2018, Pàgina 2

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1504963-dorsals-d-oportunitats.html